

Ijskoningin met waakvlammertje

■ (tijd) - 'De ijskoningin' werd Grace Kelly genoemd. Maar misschien smeelde er wel een vuur in haar. De filmster uit Hollywood, later prinses van Monaco, leidde een schijnbaar droomleven. Maar het was ook een leven met blutsen en builen. Een tentoonstelling in Parijs schetst een beeld van een glamourqueen die een gewoon leven met familie en vrienden wou.

'Men heeft mij beschuldigd van koud, snob en afstandelijk te zijn. Zij die me goed kennen, weten dat daar niets van aan is. De waarheid zou veeleer het tegenovergestelde zijn. Maar is het te veel gevraagd om mijn privéleven, mijn diepe gevoelens te willen afschermen? Zoveel dingen raken me en ik wil niet indiscreet zijn.' Het is een uitspraak van Grace Kelly die helemaal geïllustreerd wordt door deze tentoonstelling die vorig jaar, 25 jaar na haar tragisch overlijden, in het prinsdom met de steun van de familie werd opgezet.

En toch is het niet helemaal een hagiografische tentoonstelling. Frédéric Mitterrand, neef van de voormalige Franse socialistische president, ondervond geen enkele censuur toen hij voor de samenstelling van deze tentoonstelling in de archieven van het Monegaskische paleis snuisterde. Jawel, op één foto na: een foto van Kelly in bad die haar zoon niet zo graag publiek zag hangen. Maar er zijn de zelf gefilmde beelden waarin Grace niet zo gedistingeerd is. Zo stoeit Cary Grant, met wie ze in een film van Hitchcock speelde, met een van de prinselijke kinderen en Grace trekt grimassen, steekt haar tong uit en maakte zotskagebaren.

HEILIGE KOE

Dat Grace onder dat koele uiterlijk zin voor humor heeft, is duidelijk in volgende uitspraak: 'U zegt me dat journalisten even gek op me zijn als op Pelé en dan hebben ze me nog geen voetbal zien spelen!' En spelen doet ze, uitgelaten springend met de kinderen op de trampoline. En dan is er dat brieffragment aan Hitchcock waarin ze schrijft dat het moeilijk voor haar was om voor haar huwelijk haar filmcarrière en hun samenwerking stop te zetten: 'Dank je, dierbare Hitch, om zo begripvol te zijn. Ik haat het om je te moeten teleurstellen en ik haat evenzeer het feit dat er waarschijnlijk nog voldoende 'vee' is dat de rol net zo goed kan

”

Voor een taxichauffeur ben ik nooit Grace Kelly, ik ben altijd iemand die lijkt op Grace Kelly.

spelen. Maar ik hoop dat ik toch een van je 'heilige koeien' mag blijven.

Grace Kelly, de onderkoelde actrice uit de suspensfilms van Alfred Hitchcock, weet blijkbaar haar eigen positie te relativiseren: 'Als Ava Gardner in een taxi stapt, dan weet de chauffeur onmiddellijk dat het Ava Gardner is. Hetzelfde voor Lana Turner of Elizabeth Taylor, maar niet voor mij. Ik ben nooit Grace Kelly, ik ben altijd iemand die lijkt op Grace Kelly.'

PAPA'S KINDJE

Dat aspect van 'the American girl next door' wordt in deze tentoonstelling goed in de verf gezet. Op 12 november 1929 wordt Grace Patricia Kelly in Philadelphia geboren in een hogere middenklasfamilie. Haar vader was een telg van Ierse immigranten en had zichzelf opgewerkt. 'Kelly for Brickwork' staat in witte letters op een zwart T-shirt. De bouw van administratieve complexen, van haveninfrastructuur, van gemeentelijke musea maakt van John, die aanhanger is van de Democratische partij, een 'self build millionaire'.

Grace is een papa's kindje: 'Mijn vader had een heel simpel idee van

Het sprookjeshuwelijk tussen prins Rainier van Monaco en Grace Kelly op 19 april 1956.

FOTO: ARCHIEF PRINSBISDOM MONACO

het leven: niks wordt voor niks gegeven. Alles moet je veroveren: door werk, door vasthoudendheid, door rechtschapenheid. Mijn vader was ook ontzettend charmant en had de gave om ons op ons gemak te stellen. Hij was het type man van wie velen droomden om er een avond mee door te brengen.' Haar moeder Margaret, die zich vooral met liefdadigheid bezighield, was een van de eerste 'covergirls' van Amerika. En dochterlief trad in haar voetsporen. Met publiciteitsfoto's voor zeep, voor een Remington-schrijfmachine en mannequinwerk kon ze haar studies, theaterlessen te betalen. Alle begin is moeilijk, want in castings wordt ze als te groot beschouwd en door haar gedistingeerde manieren en

haar bijziendheid vindt men haar te afstandelijk.

In 1950 speelt Grace in een eerste film 'Fourteen hours' en twee jaar later de beroemde 'High Noon'. Elf films in vijf jaar draait ze, waaronder 'The Country Girl' waarvoor ze een Oscar ontving. Filmtracks, settings, foto's, affiches, glamourjurken en een eigen handcamera illustreren die frenetieke periode. En er is ook nog de amoureuze relatie met Oleg Cassini, de fijnbesnorde, elegante Russisch-Italiaanse modeontwerper. Op een tentoonstelling ligt een klein verfromfaaid kladje: '28 Oct. Tuesday Io ti amo y ti voglio sposare O.' (ik hou van je en ik wil met je trouwen O.) Maar Oleg was al getrouwd én gescheiden. En dat kon niet door

de beugel vond de Ierse katholieke familie.

In 1955 moet Grace acte de présence geven op het Filmfestival van Cannes. Foto's, ook op de tentoonstelling, tonen haar op een mediterrane terras in een bijzonder innige 'vriendschapsrelatie' met collega-acteur Jean-Pierre Aumont. En dan is er op 6 mei een bijna gemiste ontmoeting met Prins Rainier van Monaco die op zoek is naar een marketingproduct om het slome stadstaatje nieuw leven in te blazen. Nog geen jaar later zijn ze getrouwd en 9 maanden later wordt Caroline geboren.

FUNDAMENTEEL FEMINISTISCH

Grace Kelly is 'son Altesse Sérénissime' geworden. Maar niet zon-

der humor. Op de tentoonstelling hangt een grote foto van haar vriend Jacques-Henri Lartigue. Het beeld werd genomen tijdens de huwelijksceremonie waarvoor 1.500 reporters van over de wereld naar het schiereiland afzakten. Grace was meer dan een droomprinses, moeder of modemodel. Ze had ook een gevoelige kant en was een sterke vrouw. Of zoals ze zelf zei: 'Ik ben fundamenteel feministisch. Ik denk dat vrouwen alles kunnen doen als ze besloten hebben het te doen.'

EVDE

■ 'Les années Grace Kelly' is gratis in het stadhuis, salle Saint-Jean, Hotel de Ville, 5 rue Lobau, Paris (4) (elke dag behalve op zon- en feestdagen van 10 tot 19u) www.thalys.com